

PRESTIŽNÍ STUDENT

9. 9. 2024

NARUBY

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ**
4.B

**ANIČKA
VERNEROVÁ**
4.B

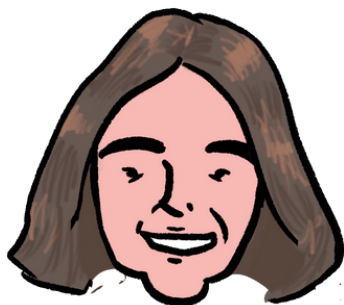
**ELIŠKA
DOLEŽILKOVÁ**
3.B

**MAJDA
MAJNEROVÁ**
3.B

**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ**
3.B

**MAJDA
KOZLOVÁ**
3.B

**ŠIMON
ROSKOVEC**
3.D

**EVI
VACKOVÁ**
4.B

**MAREK
BARBUŠ**
4.B

**MAJDA
SODOMKOVÁ**
2.C

**JONÁŠ
HRMO**
2.B

**KUBA
MEJZR**

**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová
Majda Majnerová
Eliška Doležilková

ILUSTRACE

Šimon Roskovec

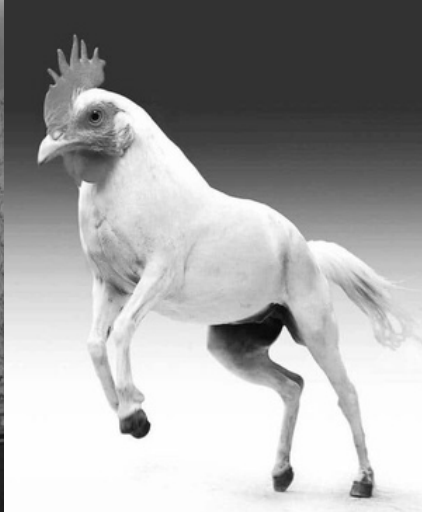
KOREKTURA

Anička Vernerová
Majda Majnerová

TITULNÍ STRANA

Šimon Roskovec

Úvodník	3
Rozpočtové škrty v jídelně. Jak se zvýšený počet studentů promítl do nejdůležitějšího orgánu na Arabské?	4
Jak po Evropě cestovat zadarmo	6
Průvodce Letní filmovou školou v Uherském Hradišti	7
SCIO? Spíše NESCIO!	
Univerzita Karlova ukončuje spolupráci s nenáviděnou organizací na srovnávání výsledků vzdělávání.	9
Šok! Ministr školství Bek by chtěl zrušit maturitní zkoušky	11
Elita národů	12
Rychlodráha Božislavka – Gymnázium Arabská	13
Čajík z kabinetu aneb spill the tea - professor's edition	14
Nelámat nad nimi hůl. Lidé bez domova jsou užiteční, je třeba jim dát důvěru, říká šéf služeb azylového domu	16
Škola uvažuje nad bazénem, dopravním hřištěm a nářadovnou	19
Výcucy z politologie vol. 4 – Zelení	20

I přes to, že „Back to school“ vídáme v obchodech už od 1. srpna, na osudové září nikdo z nás připravený nebyl. Po krátkých dvou měsících plných sluníčka a odpočinku se tu opět scházíme. Jak se říká – všechno zlé je k něčemu dobré. V tomto případě se ale těžko hledají zmiňovaná pozitiva. Kromě klasických keců typu, že se máme těšit na kamarády, vám mohu zlepšit náladu jen tímto vydáním Prestižního studenta a faktem, že podzimní prázdniny nás čekají 29. října.

Mezi námi realisty se určitě najde i pár snůlků a hlavně prváků, kteří se do našeho institutu opravdu těšili. Což je naprosto pochopitelné, všichni jsme byli jednou mladí a naivní, ono je to za pár týdnů přejde. Prvákům bych jen chtěla popřát hodně štěstí a pevné nervy, bude to jízda.

Pro první číslo tohoto školního roku jsme vybrali poměrně odlehčené téma z pochopitelných důvodů zářijové depky. Kromě odlehčeného ducha s sebou téma Naruby nese také fabulace, nadsázky, zavádějící informace a humor. Buďte proto při čtení následujících stránek opatrní. Nikdy nevíte, co je a není pravda.

Pro nové čtenáře nebo ty s krátkou pamětí pro jistotu připomínám, co v našich tiskovinách rubrika Naruby znamená a jak ji poznat. Články tohoto typu jsou vždy na konci označeny speciálním logem a popiskem vysvětlujícím, že článek není zcela/úplně pravdivý. V předchozích číslech se zpravidla objevuje pouze jeden článek tohoto typu. Tentokrát jsme kompozici pozměnili a jen stěží narazíte na seriózní článek, ale nebojte; kdo hledá, najde.

Milé čtenářky a milí čtenáři,
příjemné čtení plné překvapení Vám přeje

šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

Rozpočtové škrty v jídelně

Jak se zvýšený počet studentů promítl do nejdůležitějšího orgánu na Arabské?

Vzhledem k faktu, že na Arabskou od letošního roku chodí o 30 studentů více, musí škola šetřit, kde se dá. Jídelna se s touto krutou zprávou vyrovnává po svém a na druhý školní týden představuje modelový jídelníček s mottem „levně a chutně“. Že vám toto slovní spojení něco říká? No jistě, všechny recepty pochází z dílny Ládi Hrušky!

K redakci časopisu se jídelníček dostal ke konci prázdnin a my vám ho nyní přinášíme s fotkami a vlastním komentářem.

pondělí, 9. 9.

chlebová polévka s houbami

fitness guláš pro lenochy

pizza z pomazánkového másla

dezert: banánové sušenky pro Helenu Vondráčkovou

chlebová polévka s houbami

fitness guláš pro lenochy

pizza z pomazánkového másla

banánové sušenky pro Helenu Vondráčkovou

úterý, 10. 9.

chřestová polévka

nadívané kuřecí kůže

rajská omáčka z rajčatového džusu

dezert: ořechový celozrnný chléb pro Michala Davida

chřestová polévka

nadívané kuřecí kůže

rajská omáčka z rajčatového džusu

ořechový celozrnný chléb pro Michala Davida

středa, 11. 9.

polévka z taveného sýra

paprikové lodičky

rychlá tofu svíčková

rychlá svíčková

dezert: rychlokoláčky z taveného sýra

polévka z taveného sýra

paprikové lodičky

rychlá svíčková

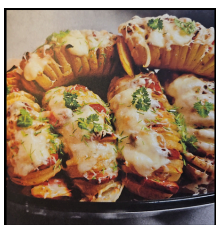
rychlokoláčky z taveného sýra

čtvrtek, 12. 9.

čarodějnické brambory

řízky z černého bezu

dezert: bublanina z mikrovlnky

čarodějnické brambory

řízky z černého bezu

bublanina z mikrovlnky

pátek, 13. 9.

smažená tlačěnka

zemlbába do kapsy

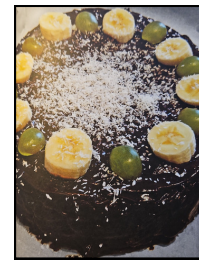
dezert: pивní čokoládový dort

smažená tlačěnka

zemlbába do kapsy

pivní čokoládový dort

po: Když se ke mně dostalo tajné menu, nejvíce mě na něm zaujal pondělní dezert. Helena Vondráčková je známá *především* svou domácí banánovou plantáží, zřejmě proto Láďa tyto sušenky věnoval právě jí. Jediné, co mohu dodat, je přání, aby sušenky nebyly stejně vysušené jako zpěvačka, po níž byl recept pojmenován. (*Heleno, nežaluj mě.*)

úť: Na vlně normalizačního popu se nese i úterní obídek, při němž si budete moci pochutnat na ořechovém celozrnném chlebu, který Láďa Hruška původně uklohnul pro naši diskohvězdu Michala Davida.

st: Hvězdou středečního oběda jsou paprikové lodičky. Tento pokrm se skládá z mletého masa zapečeného do rozpůlených paprik a pokydaného nekřesťanským množstvím kečupu ze zadních regálů v Bille. K dezertu postačí zbytek taveného sýra z polévky.

čt: Ptáte se, co to jsou čarodějnické brambory? Brambory, které Láďa upekł na slavnost pálení čarodějnic. A z čeho se tato pochoutka skládá? Z brambor, do kterých jsou vloženy nakrájené párky. Dobrou chuť!

pá: Konec týdne je pro všechny velmi náročným obdobím, proto se nás kuchařky rozhodly obdarovat čokoládovým dortem s černým pivem. Největší výhodou tohoto dortu je, že na něj „nepotřebujete žádnou formu, upečete ho pohodlně v hrnci.“ (*cit. HRUŠKA, Ladislav. Vaříme s Láďou Hruškou.*)

p.s.: Fotky pochází z originální kuchařky Láďi Hrušky, jejich kvalita nebyla úmyslně zmenšena. Opravdu vypadají, jak kdyby je Láďa fotil na (čarodějnickou) bramboru.

p.p.s.: Na polévky ve čtvrtek a pátek nezbyly finance.

škola nArUby

(tento článok je súčasťou rubriky škola nArUby - váš alternatívny zdroj informácií)

(tento článok je súčasťou rubriky škola nArUby - váš alternatívny zdroj informácií)

Majda Majnerová

JAK PO EVROPĚ CESTOVAT ZADARMO

Evropská unie má pro studenty mnoho výhod, ať už se jedná o všemi známou kartičku ISIC nebo program Erasmus+, díky kterému mohou žáci studovat v zahraničí. Nabízí ovšem i program DiscoverEU, jenž umožňuje stovkám šťastlivců procestovat kousek Evropy zdarma.

Každý rok se spouští registrace pro studenty, kterým daný rok bylo/bude osmnáct. Program je určen pouze lidem, kteří tento věkový limit splňují. V přihlášce vyplníte potřebné údaje z občanského průkazu a odpovíte na krátký dotazník. Otázky se týkají Evropy, Evropské unie a samotného projektu. Veškeré odpovědi si můžete vygooglit za pár minut. Po vyplnění dotazníku a jeho odeslání následuje čas čekání. Pokud budete do projektu vybráni, přijde vám e-mail s registrací a základními informacemi.

Program nabízí dvě možnosti cestování – letadlem nebo vlakem. V případě výběru letadla máte k dispozici týden, kdy můžete vycestovat kamkoliv po Evropě. Pokud si vyberete dopravu vlakem, máte k dispozici celý měsíc, konkrétně sedm cestovních dní ve vámi vybraném měsíci. Při cestování vlakem jsou na výběr dvě možnosti – tzv. Flexible Pass a Fixed Pass.

Fixed Pass má jednu hlavní výhodu – na rozdíl od flexibilní volby vám celý výlet dopředu zarezervuje a zařídí DiscoverEU tým. Na druhou stranu, při výběru fixní možnosti můžete navštívit maximálně dvě destinace v zemích, které sousedí s tou vaší a k cestování můžete využít pouze tři dny v daném měsíci. S flexibilní jízdenkou si můžete cestovat kam jen chcete v intervalu již zmíněných sedmi cestovních dnů.

Při výběru flexibilní jízdenky je potřeba si nainstalovat aplikaci DiscoverEU, ve které si

veškeré spoje zjistíte a následně navolíte. Aplikace je velmi jednoduchá. Zvolené spoje si můžete kdykoliv i v průběhu vaší cesty změnit jak zrovna potřebujete. To se ovšem nedá říct o časovém rozmezí, kdy můžete cestovat. Cestovní měsíc, který si zvolíte na začátku celého procesu, je neměnný. Dny, na které si cestu naplánujete, naopak můžete měnit stejně jako spoje.

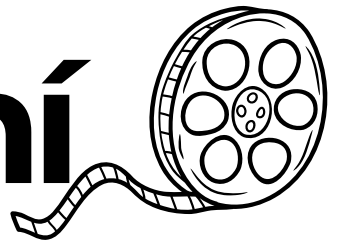

V aplikaci se dále nachází jízdenky (v záložce My pass). Ty pak jen ukážete ve vlaku při kontrole jízdenek. Pokud je ale u spoje napsáno, že místenka je povinná, kupte si ji, jinak vás čeká doplácení takových 20 euro. (Při hledání spojů lze zaškrtnout, že hledáte pouze spoje bez nutné místenky.)

Soutěž každoročně probíhá na jaře a na podzim. Minulý rok o soutěži informovala v té době třetí ročníky paní profesorka Hamplová. V případě, že by to tak tento rok nebylo, sledujte průběžně webovky programu (youth.europa.eu/discovereu), ať vám přihlášení neuteče.

Pavla Chalupová

Průvodce Letní filmovou školou v Uherském Hradišti

Každý rok v době začátku letních prázdnin zasáhne média vlna reportáží z události, na které musí svou tvář ukázat zřejmě každá důležitá osobnost zábavního průmyslu. Obálkám časopisů najednou zavládnou fotky z červeného koberce spolu s nejnovějšími drby (či výroky vytrženými z kontextu) z osobních životů celebrit, v televizi se z oné lokality zase odvysílá nespočet reportáží seriózní i bulvární povahy. Sociální sítě, zejména „storýčka“ na Instagramu, se pak promění v galerii vzpomínek na lázeňské město, projekce a světlu světa neuniknou ani videa z bujarých večírků. Popisují zde samozřejmě proslulý filmový festival v Karlových Varech – pro některé běžné smrtelníky znamená účast na něm splněný sen, jiní ji z pohodlí vlastních sedaček z různých důvodů odmítají.

V červenci však probíhá ještě další festival zasvěcený filmu, média mu ale příliš pozornosti nevěnují (ovšem reklamní plochy na Hlavním nádraží v Praze a mnoha dalších stanicích na Moravě jeho plakáty zdobí i po jeho konci). Letní filmová škola v Uherském Hradišti, původ-

ně sloužící jako vzdělávací seminář pro zástupce z řad filmových klubů, veřejnosti každoročně představuje rozmanitý program, ze kterého si každý vybere to své. Pojďme se společně podívat na souhrn toho nejdůležitějšího, co byste o tzv. „Filmovce“ měli vědět předem.

Vstupenky

Jsou dva způsoby, jak se můžete na jednotlivé projekce dostat. Jste-li velkými filmovými nadšenci, je výhodné si koupit akreditaci na festival. Tu si zaplatíte pouze na dny, kdy budete chtít chodit do kina a během nich budete moci zhlédnout tolik filmů, kolik jen stihnete. Pokud vás však zajímají jen určité filmy, můžete si zakoupit balíček vstupů, buď po šesti nebo deseti kusech. Simultánně s filmovým programem probíhá také ten doprovodný, na něj ale seženete vstupenky zvlášť. Většinou se jedná o různé koncerty. Atmosféru Filmovky si ale lze užít i zdarma – za návštěvu stojí program ve stanech ve Smetanových sadech a večerní projekce letních kin.

Program

Většina účastníků festivalu se do Uherského Hradiště vydává zejména kvůli filmům. Ty se zde promítají na deseti lokalitách (často se zdá být nadlidským úkolem upřednostnit ze široké nabídky to, co vás zajímá nejvíce). Když už si konečně vyberete, musíte vystát frontu, abyste se na svou vysněnou projekci vůbec dostali – systém rezervace míst v sálech neexistuje, takže jednoduše funguje princip „kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Na některé filmy stačí přijít pár minut před jejich začátkem, na jiné vám ani hodina čekání na přímém slunci nemůže zaručit, že film uvidíte. To byl ale problém spíš v minulosti. Letos pracovníci počítali osoby v řadách a když se dopočítali maximální kapacity sálu, řekli ostatním, aby už nečekali, protože se na projekci pravděpodobně nedostanou. Naštěstí jsou však nejžádanější filmy v průběhu festivalu promítány dvakrát, a tak své štěstí můžete zkusit znovu.

Většina projekcí je uváděna zhruba desetiminutovým proslovem souvisejícím s promítaným filmem, někdy je pro hosty připravena také diskuze s tvůrci či herci. Ze sálu tak odejdete nejen s vizuálním zážitkem, ale i s kontextem vzniku filmu.

Na letošním ročníku mně naprosto učaroval japonský němý film *Narodil jsem se, ale...*, který režíroval Jasodžiró Ozu; živě ho daboval Šinči Minami a na klavír ho doprovázela Reiko Emuraová. Tento neobvyklý zážitek mi přinesl vzhled do problematiky hierarchie zaměstnanců v Japonsku v době vzniku filmu. Očima dětí objevuje vztahy mezi pracovníky na různých pozicích, a jak je jimi ovlivňováno zařazení dětí do kolektivu.

Z tuniské a francouzské tvorby mě zaujal celovečerní film *Kráska a psi* režírovaný Kaouther Ben Haniaovou. Pouze v devíti snímcích film mapuje průběh noci, kdy byla protagonistka Mariam sexuálně napadena policistou, a následně se dožadovala spravedlnosti, přičemž neustále narážela na problé-

my tuniské legislativy a sociálních předsudků. Na plátně byla zřetelná marnost a hrůza, kterou musela hrdinka cítit.

Ve Smetanových sadech najdete stany, ve kterých své programy představují např. časopis Respekt, Český rozhlas, nakladatelství Host nebo sama LFŠ. V nich jsou k poslechu autorská čtení, koncerty, diskuze na různá témata. Mezi přednáškami v nich ale najdete i chvíli klidu jen pro sebe. Právě do stanu Českého rozhlasu letos přijal pozvání k rozhovoru Marek Torčík, autor románu *Rozložíš paměť* – týkal se nejen knihy samotné, ale také spisovatelské tvorby jako takové.

Hudby na „Filmovce“ rozhodně není málo – jak jsem již psala, jejímu poslechu se můžete věnovat nejen ve Smetanových sadech, ale také na mnoha jiných lokalitách v rámci doprovodného programu. Mezi letošní hosty patřili například Ventolin, Dukla, Hrubá hudba nebo Jana Kirchner. Cimbálovou muziku si můžete užít každý večer mezi kiny Mír a Hvězda.

Ubytování

Jelikož zájem o ubytování ve městě dění převyšuje dostupné kapacity, s bojem o něj můžete spolehlivě počítat. LFŠ na svých webových stránkách každoročně vypisuje možnosti ubytování v Uherském Hradišti i mimo něj. Pokud tedy máte možnost přespat u někoho ze svých blízkých, bude to pravděpodobně nejjednodušší a nejpohodlnější volba. Nebála bych se ani prozkoumání facebookových skupin, na kterých lidé nabízejí ubytování u sebe doma. Při této možnosti však buďte obezřetní a dbejte zásad bezpečného chování na sociálních sítích.

Jídlo

V nabitém programu je důležité pravidelně pít a jíst. Ve městě máte vícero možností, kde tyto záležitosti obstarat. Vaši peněženku nejméně zabolí nákupy v Kauflandu blízko stanového městečka. U kina Hvězda a Mír se nachází středobod stánků s občerstvením – tomu bych se doporučila vyhýbat, neboť zde utratíte nesmyslné peníze a lépe se najíte, když se vzdálíte o pár set metrů dál. Na ulici Havlíčkova se můžete najíst v podnicích Kebab House nebo Pizza Go Go, pokud hledáte lepší podniky, vyzkoušejte restaurace TOM nebo pizzerii Tér Café. Dobrou zmrzlinu mají v cukrárně Aida La Dolce Vita.

Co neminout ve městě?

Je dobré se připravit na situaci, kdy vás sezení, ať už v temných kinosálech či na přednáškách omrzí – v tuto chvíli je na místě vystoupit ze světa „Filmovky“ a porozhlédnout se po tom, co město nabízí. Na Masarykově náměstí se nachá-

zí knihkupectví a literární kavárna Portal. Kromě dobré kávy se zde můžete ponořit do četby dostupných knih a časopisů. A když ještě nebudete mít knih po krk, ve městě najdete ještě dvě knihobudky. V horkých letních dnech se můžete zchladit na místním koupališti, nebo třeba navštívit Slovácké muzeum. Nic se však nevyrovná klidné procházce po městě, když nespícháte na jinou přednášku nebo projekci.

Nejdůležitější tip

Kdybch měla vybrat jednu věc, kterou byste si neměli zapomenout doma, byl by to bezpochyby vějíř. Většina prostorů, kde jsou filmy promítány, totiž není klimatizovaná, což vám může prožitek z jinak kvalitního filmu značně zkazit. Ale s vlastním vějířem vás ani tropická vedra nerozhodí.

Eva Vacková

SCIO? SPÍŠE NESCIO!

UNIVERZITA KARLOVA UKONČUJE SPOLUPRÁCI S NENÁVIDĚNOU ORGANIZACÍ NA SROVNÁVÁNÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ.

Ať už se v příštích letech plánujete hlásit na populární Právnickou fakultu UK, méně populární Fakultu sociálních věd UK nebo Přírodovědeckou fakultu UK, až doposud jste měli jednoho společného nepřítele: SCIO testy.

Tyto srovnávací testy se staly již jakousi tradicí – jdu na práva, našprtám se na 12 testů, dva z nich se mi povedou a mohu zvesela všechno zapomenout. Jenomže tomu je od začátku letošního akademického roku konec. Každý obor,

jež brával ohled na SCIO testy si uspořádá vlastní přijímací zkoušky. Po důkladné rešerši si s vámi dovoluji několik z nich sdílet.

Právnická fakulta UK – obor právo a právní vědy

Každý uchazeč bude muset v prvním kole předvést pětiminutovou obhajobu sebe sama poté, co přišel domů z kalby o dvě hodiny později, než byl domluven s rodičem. Úspěšných 1500 uchazečů bude dále muset napsat esej ve formátu olympiády lidských práv (zde mají studenti GA jistou výhodu) a doložit své předpoklady stát se právníkem formou doporučení svého pedagoga ZSV. Bonusové body ve druhém kole dostanou ti, co v rámci studia úspěšně absolvovali simulovaný soud. Právnická fakulta dále do příštího roku snižuje svůj počet přijatých na 750.

Fakulta sociálních věd UK – obor mediální studia

Na rozdíl od minulých let se fakulta distancuje od mnohakolového přijímacího řízení a všechny zájemce nahází do jednoho mediálního rybníčku. Přijímací úkol je prostý – vytvořit účet na preferované sociální síti (FSV UK doporučuje TikTok nebo Instagram) a za 48 hodin nasbírat co nejvíce sledujících. Počet sledujících se následně vynásobí koeficientem vybraným pro danou sociální síť (TikTok 0.9, Instagram 1.1...). Uchazeči poté napíší písemný test o světě českých i zahraničních celebrit a trendů. Počet bodů z testů má stejnou váhu jako praktická úloha se sociálními sítěmi a FSV UK vybere 150 nejúspěšnějších marketeáků.

Přírodovědecká fakulta UK – obor chemie

Místo tradičního kreslení benzenů (to jsou takové ty šestiúhelníky, co nejdou nakreslit), se PřF UK rozhodla pro zcela unikátní a velmi patriotický styl. Každý uchazeč bude muset projít dvěma koly přijímacího řízení. První kolo alias kreace se skládá z vytvoření testu na alkohol v krvi a vaření piva či jiného alkoholického destilátu v předem určeném časovém rámci 120 minut. Všichni úspěšní uchazeči automaticky postupují do druhého kola alias destrukce, kde své výtvary spolu s orálním popisem prezentují a předvádějí na předem určených dobrovolnících (ti se mohou hlásit na prijimacky.chemie@prfuk.cz). Ve druhém kole se hodnotí prezentace výtvaru a přesnost alkoholmetru. Do tohoto bakalářského programu bude přijato 210 uchazečů.

Některým se změna k personalizovaným testům líbí, některým ne. Ale ruku na srdce, je opravdu nutné znát popis mozku, sociologické teorie nebo stará antická filozofická díla, když se chce stát soudcem? Je opravdu nutné umět vyjmenovat hierarchičnost státních činitelů, když mojí jedinou pracovní náplní bude správa Instagramu nějaké béčkové celebrity? Je opravdu nutné umět Krebsův cyklus nazpaměť, když budu za pár šupů míchat kyselinu do baterek? To ať si posoudí každý sám.

škola nArUby

(tvoří zdroj informací)

(tentokrát je součástí rubriky škola nArUby - váš altern-

Marek Barbuš

ŠOK! MINISTR ŠKOLSTVÍ BEK BY CHTĚL ZRUŠIT MATURITNÍ ZKOUŠKY

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Mikuláš Bek na mimořádné tiskové konferenci, která se konala v úterý 20. srpna, oznámil svůj záměr plošně zrušit maturitní zkoušky – a to jak státní, tak školní část. Uvedl, že by se toto nařízení mělo dotýkat již letošních „maturantů“, tedy těch maturujících ve školním roce 2024/2025. Z nenadálé situace jsou především již zmínění studenti velmi šokovaní – tuto informaci se totiž dozvídají až nezvykle a znepokojivě pozdě.

„Pan ministr se zřejmě domníval, že nám ten rok zjednoduší, abychom se mohli učit na přijímačky... moc se mu to ale nepovedlo,“ uvedla pro naši redakci jedna z nemála znepokojených studentek. „Podle mě to Bek nedomyslel – vždyť s dobrým maturitním vysvědčením berou na některé vysoké,“ odpověděl dotázaný student z Jihlavy. Bekovy kroky nechá-pou ani středoškolští ředitelé a učitelé, dle některých je jeho rozhodnutí nedorozumění a neo-podstatněné. „Sice nevím, co pana ministra Beka vedlo k podobnému výnosu, ale je to za mě úplná hloupost,“ takto se s námi o svůj názor podělila učitelka na gymnáziu v Plzni.

Aby ministr školství zachránil situaci (což se mu se vši úctou moc nepodařilo), vydal týden po tiskové konferenci prohlášení, ve kterém uvedl, že zrušení maturitních zkoušek se bude týkat výhradně letošních studentů čtvrtých ročníků středních škol – jedná se tedy prozatím pouze o jakýsi pokus, zda by podobný model mohl fungovat někdy v budoucnu. „Musím říct, že už mi podobná ozvláštňení vzdělávacího plánu

lezou krkem! Stačilo, když jsme si minulý školní rok v červnu museli vybrat jeden z bloků tělesné výchovy. A teď by nám chtělo ministerstvo rušit maturity? Vždyť já už začal konečně číst povinnou četbu,“ takto se k nově nabytým informacím vyjádřil jeden ze studentů našeho gymnázia.

Proč se ministerstvo školství pro tento krok rozhodlo, se naší redakci zatím bohužel nepodařilo zjistit; někteří učitelé však vidí nepěknou paralelu s rokem 2020, kdy tehdejší ministr školství Robert Plaga slíbil kovidem postiženým studentům čtvrtých ročníků upuštění od maturit... což se ale nakonec nestalo. Na Arabské je tedy doporučeno všem čtvrtákům se na vyhlášku ministerstva moc neohlížet a raději přípravu na zkoušky nezanedbat.

škola nArUby

(tento článek je součástí rubriky škola nArUby - váš alternativní zdroj informací)

(tento článek je součástí rubriky škola nArUby - váš alternativní zdroj informací)

Anna Vernerová

ELITA NÁRODŮ

„Vždyť o nic nejde, jsou to jenom známky,“ zaslechl už někdy každý snaživý student, když se mu zrovna nepovedla nějaká ta písemka. Tento rok, alespoň pro naše prváky, je však opak pravdou. Kdo si gratuloval, že má úspěšným složením přijímacích zkoušek vystaráno na další čtyři roky, bude škaredě překvapen. Čtěte dál a sami zjistíte, proč je udržení si excelentních známek důležitější než kdy jindy!

Jak všichni dobře ví, Gymnázium, Praha 6, Arabská 14, je známé svou ušlechtilou filantropií, která se manifestuje formou různých dobročinných bazarů a sbírek. Dovolují si říct, že oblíbenou z nich je každoroční prodej cukrářských výtvarů a pečiva. Výdělek z dané „svačiny“ umožňuje tzv. adopci na dálku, která obnáší financování školní docházky a dalších potřeb sponzorovaného dítěte z rozvojové země.

Neodbytná otázka – jak ještě víc pomoci – však nedala pedagogům a vedení školy noc co noc spát. Nikdo neví, kdo přesně za plánem stojí, ale vzápětí byla zveřejněna revoluční myšlenka. Paní ředitelka nám ji představuje: „Věděli jsme, že naše gymnázium má na víc. A tak jsme ty nemalé částky z benefičních akcí začali šetřit na letenky do Prahy pro znevýhodněné, ale samozřejmě o nic méně nadané mezinárodní

studenty.“ Že se ptáte, jak tohle může souviset se známkami letošních prváků? Vedení přišlo s logickým argumentem, že noví studenti, kteří dosahují nedostatečných výsledků, tady nemají co pohledávat. Místo toho budou nahrazeni našimi adoptivními dcerami a syny z celého světa. No jen se nad tím zamyslete! Jak lépe předvést rozmanitost a pokrokovost naší školy než výměnou přebytečných příživníků za zbrusu nové talenty?

Již na konci tohoto pololetí budou zhodnoceny výsledky všech studentů prvního ročníku a následovat bude vyřazovací řízení. A tak tedy, drazí prváci, ne zahálejte u učení a hurá do práce!

škola nArUbY

(tívní zdroj informací)

(tento článek je součástí rubriky škola nArUbY - váš alternativa)

Kristýna Siegllová

Rychlodráha Bořislavka – Gymnázium Arabská

Prázdniny jsou bohužel za námi a opět začíná škola. Ale ještě před koncem prázdnin stihl Magistrát hlavního města Prahy odhalit svůj nový projekt ve spolupráci s naším gymnáziem.

Na náměty předsednictva 2.E, jež již dlouho konstatuje, že zastávka metra Bořislavka měla být postavena mnohem blíže naší škole, se SPGA rozhodl, že zainvestuje své peníze do vytvoření úzkokolejné dráhy z Bořislavky přímo před budovu školy. Mezi prvními náměty byl návrh na opatření si důlního vláčku, který někteří studenti a profesori vyzkoušeli na TSC v Brdech a který všichni hodnotili pozitivně. Vzhledem k tomu, že proti budování šachty se postavila řada místních obyvatel, rozhodl Magistrát města Prahy o vybudování nadzemní plně elektrifikované dráhy.

Toto rozhodnutí ocenili především studenti, kteří se dopravují metrem. Ostatní (včetně mě), co se dopravují tramvají na stanici Sídliště

Červený Vrch, protestují a požadují také jakýsi prostředek přepravy mezi zastávkou a školou. SPGA již avizoval, že se na tento problém letos zaměří a pokusí se ho vyřešit. Nejschůdnější variantou je nyní pojízdný pás, který by vedl v místě, kde se nyní nachází chodník. Ještě není jisté, kdo pás zaplatí, ale SPGA se spoléhá na 30 tisíc, které letos přibudou do rozpočtu, díky nové třídě F, respektive E (rozšířil se nám totiž počet přírodovědných tříd).

Novinka

Magistrát hlavního města Prahy se rozhodl, že ve spolupráci s naší školou si studenti sami budou moci zvolit vzhled zastávky této úzkokolejky. Do finále se dostalo několik návrhů, jejíž modely si můžete prohlédnout v kanceláři pana zástupce ředitelky Ing., Mgr. Marka Langa nebo na stránkách našeho časopisu. Volba modelu bude probíhat od 15. 9. až do 22. 9.

škola nArUby

(tívnj zldoj inforrnactj

(tentj článek je součástí rubriky škola nArUby - váš alternatíva

Jonáš Hrmo

ČAJÍK Z KABINETU

aneb spill the tea - professor's edition

V této rubrice vás vezmeme za dveře kabinetů a do myslí profesorů naší školy. Těm jsou pokládány otázky, na které byste se pravděpodobně jen tak nezeptali a nebo by vám nemusely být zodpovězeny.

Právě z těchto důvodů je celý rozhovor anonymní. Kdo na otázky odpovídal? To zůstane tajemstvím, jen na vás je vyčíst mezi řádky, o koho se jedná. Své tipy a otázky, na které by vás zajímala odpověď, nám můžete psát na náš Instagram @prestiznistudent.

Jak vzpomínáte na svá studentská léta? Byla jste dobrý student nebo spíše lajdák?

Já jsem patřila mezi ty poctivé a pilné studenty, což bylo asi i tím, že jsem měla opravdu dobrou paměť. (Teď už to s ní jde trochu z kopce.) Takže mi nedělalo problém se něco naučit.

Jaký předmět vám nešel?

No, z předchozí odpovědi plyne, že mi šlo tak nějak všechno, ale byly předměty, které jsem opravdu nemusela. Byly to určité části biologie, třeba botanika, ta mě opravdu nebavila. A pak některé části z těch ostatních přírodovědně orientovaných předmětů.

Co je vaše guilty pleasure?

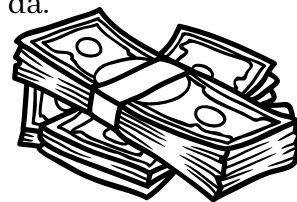
Malý pitaval z velkého města: to je komunistický seriál o policii, která chytá zločince. Má to takový divný nádech neumětelnosti a současně profesionality, protože pan Dietl je opravdu dobrý scénárista.

Jaký je váš nejtrapnější zážitek z Arabské?

Nedorozumění s jednou studentkou, která si moje slova vyložila úplně jinak, než byla míněna, a rozbřečela se mi na hodinu. Já jsem ji pak musela uklidňovat a vysvětlovat, že to tak opravdu nebylo myšleno. (A nebyl to pokus o humor.)

Kolik vyděláváte?

No to vám přeci neřeknu, částky jsou posvátné. Nevydělávám tolik, kolik bychom si jako učitelé zasloužili, ale vyžít se z toho dá.

A nějaká konkrétní částka? Plus mínus.

Já fakt nevím, ono se docela mění, kolik mi chodí. Tak průměrně pětáctýřicet tisíc.

Je v pedagogickém sboru někdo, kdo vás vysloveně štvě? Proč?

Ano. Jsou to kolegové, kteří nejsou schopni se napojit na to, jakým způsobem se dá prožít studijní život na Arabské, a jsou absolutně neochotni se tomu nějak přizpůsobit ve smyslu, že by studentům vyšli vstříc. A také mě vytáčí u některých kolegů jejich způsob chování vůči studentům, který mi připadá tak jako za hranou, že s nimi jednají jako s věcmi.

Zkusila jste někdy drogy?

Ne. Jenom ty měkké, legální.

Co byste změnila na školním systému?

Redukovala bych povinné předměty ve třetím a čtvrtém ročníku a vytvořila ještě víc volitelných bloků. I za cenu toho, že na některé předměty by se nedostalo.

Co byste změnila na Arabské?

Propojila bych jednotlivá zaměření napříč ročníky. Mohly by vzniknout jakési koleje nebo skupiny, které by navzájem spolupracovaly. Například by spolu s prváky mohly nějaké skupiny starších ročníků jezdit na seznamovák.

Dál by podle mě bylo lepší, kdyby měla každá třída přidělenou svou učebnu celé čtyři roky a nemusela se stále posouvat. Studenti by tak měli možnost vytvořit si v té třídě něco, co bude jejich.

Čeho se nejvíc bojíte?

Psychopatů.

Jaká byla první hodina, kterou jste učila?

Bylo to na praxi a bylo to takové uchvátané a amatérské, samozřejmě, ale nějak jsem udržela kostru té hodiny. Někam jsem došla ve výkladu a nakonec jsem tu hodinu ustála. I přesto, že jsem to tak nějak splácala. Studenti byli vstřícní, takže to dopadlo nakonec dobře.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Prezidentkou, kosmonautkou, vědkyní, spisovatelkou...

Popište se třemi slovy.

Asi sebevědomá, perfekcionistická a veselá.

Kdybyste si mohla vybrat jakékoliv historické období, ve kterém byste mohla žít, které by to bylo?

Záleželo by, ve které společenské vrstvě bych se pohybovala.

V té, ve které jste teď.

Tak asi nějaký vrcholný středověku bez morové epidemie a špatného počasí.

Co vás nejvíce znepokojuje na současných událostech?

Malá možnost ovlivnit velké věci.

Co je cílem vašich hodin?

Přimět studenty přemýšlet o věcech víc anebo trochu jinak. Protože ten předmět je jenom médium k formování studentů. Někteří bystřejší to chápou hned, jiní až později.

Pavla Chalupová

**SLEDUJ NÁS NA
INSTAGRAMU!**

@prestiznistudent

Nelámat nad nimi hůl. Lidé bez domova jsou užiteční, je třeba jim dát důvěru, říká šéf služeb azylového domu

(Brno) Petr Šimon pracuje s lidmi bez domova, pro Diecézní charitu Brno vede centrum služeb. V profesi se pohybuje již třiadvacet let. V rozhovoru řešíme problémy lidí bez domova, jak se člověk do takové situace dostane, jak je vnímá společnost, a jak se jim dá pomoci. Tento rozhovor vznikl jako úkol do mého studia žurnalistiky na Masarykově univerzitě.

Jak se člověk v těžké situaci, případně bez domova, dostane do vašich služeb?

Těch způsobů je strašně moc, klienti o nás už mnohdy vědí. Máme i terénní službu, která tyto lidi aktivně vyhledává a nabízí jim naše služby. Jde nám o to, že když takový člověk pravidelně navštěvuje například azylový dům, je větší prostor na něj působit. Pomáháme jim si ujasnit priority ve svém životě, pak na tom pracovat. Takže je vícero způsobů: buď nás už znají přes jiné neziskovky, sociální pracovníce nebo přes nemocnice.

Jaké jsou nejčastější problémy těch, kteří využívají vašich služeb?

Vidím tři poměrně časté problémy. Buďto ti lidé trpí nějakým duševním onemocněním. To je minimálně 60 %, v nějakých výzkumech je to až 80 % z nich. Pak jsou to důvody nějakého sociálního handicapu, tedy že vychází z nějakého patologického prostředí; nezažili normální rodinu, nikdo je nenaučil, jak se má normálně žít.

A pak je nějakých asi 5–7 % lidí, kteří trpí nějakým mentálním handicapem. Ta doba je pro ně natolik dynamická, složitá a těžká, že se v tom vůbec neorientují. Jsou tak velice snadnou obětí pro různé podvodníky a další lidi. To jsou

za mě tři poměrně časté důvody, ale samozřejmě to neplatí u všech.

„ROZHODNĚ PŘIBYLO VÍCE LIDÍ, KTERÍ TO VŠECHNO HŮŘ ZVLÁDAJÍ“

Vidíte za ty roky nějakou změnu v tom, co lidi dostává do obtížných situací?

Asi bych neřekl, že by přibylo výrazně lidí na ulici nebo bez domova, ale rozhodně přibylo více lidí, kteří to všechno hůř zvládají: mají hodně hluboko do kapsy a nemají na nejzákladnější životní potřeby.

Inflace tomu rozhodně nepřispěla a přibývá hodně lidí, kteří se v tom tak „plácají“, jsou nízkopříjmoví a sotva vychází s penězi.

Jinak ten trend je podobný – v Brně odhadujeme, že je v nezjevném bezdomovectví tři tisíce lidí, kteří žijí v nevyhovujícím nebo nejistém bydlení.

Nevidím nějaké obrovské nárůsty, že by těch lidí hrozně přibylo, ani že by jich ubylo. Rozhodně to ale není uspokojivé. Nemůžu říct, že by se dařilo výrazně lépe.

„SPADNOUT DO BEZDOMOVECTVÍ JE SNAŽŠÍ, NEŽ SE ZDÁ.“

Co mi tady chybí, je efektivní a včasná prevence – pracovat s lidmi, co už jsou na ulici, ale také dělat prevenci a finanční gramotnost na školách, protože „spadnout“ do bezdomovectví je snazší, než se zdá. Dříve jsme na základkách dělali debaty, kde mluvili konkrétně lidé bez domova, kteří se chtěli podělit o svou zkušenost. Ukázat dětem, že je to mnohdy velice lehké, stát se člověkem bez domova. Není to vždycky tak, jak si lidé představují, že by se k bezdomovectví propili nebo na všechno kašlali. Samozřejmě takoví jsou, ale rozhodně to nejsou všichni.

Máme tady některé moc hezké případy lidí, kteří mnoho let byli na ulici a byli bezdomovci a podařilo se jim z toho dostat a dneska mají důstojný život, žijí v bytě a fungují.

„KDYŽ JSME LIDEM DALI PROSTOR SE DO NĚČEHO ZAPOJIT, TAK BYLI VELICE ŠIKOVNÍ.“

Jak vnímáte stigma společnosti vůči lidem bez domova? Dá se nějak změnit?

Když jsem před X lety nastupoval do práce, tak jsem chtěl jít na jinou pozici. Rozhodně jsem nechtěl pracovat s lidmi bez domova. Od té doby, co tu pracuji, zažívám zajímavá zjištění. Dřív jsem se na ty lidi díval jako většina společnosti, že si za to můžou sami, že se k tomu propili a podobně. Sleduji příběhy těch lidí, ptám se, jak se sem dostali. Až právě tím, že jsem měl možnost do toho nahlédnout, jsem svůj pohled změnil.

Když jsme lidem dali prostor se do něčeho zapojit, tak byli velice šikovní. Vyráběli jsme různá přáníčka k Vánocům, jindy zase při přestavbě se ti lidé hlásili, že nám pomohou. Takže je určitě důležité i ukazovat, že i tito lidé dokážou být, když se jim dá možnost a důvěra, užiteční.

Zároveň si ale říkám, že se nemůžu divit, jak veřejnost přistupuje k lidem bez domova; já sám jsem to měl dost podobně. Až tím, že jsem s nimi začal pracovat, jsem svůj pohled změnil. Ty předsudky bohužel jsou a veřejnost má lidi bez domova spojené jen s problémy, stejně tak třeba policie. Trochu tomu rozumím, pokud je vidí se jen někde rvát nebo povalovat. Je důležité si uvědomit, že to jsou taky lidi.

Zmiňoval jste, že bezdomovectví není konečný stav. Jak lze člověku pomoci, aby se dostal zpět na vlastní nohy?

Vše je samozřejmě o vůli. Klíčové je to řešit pokud možno co nejdřív. Když je člověk déle na ulici, zmenšuje se pravděpodobnost toho, že se z ní dostane. Zvykají si totiž na jiný způsob života a také se zredukují životní potřeby.

Například jsem zažil člověka, který se stal bezdomovcem ze dne na den, měl obrovský problém si představit, co by chtěl a co ne. Když jsem mu nabízel nějaký typ služby, tak ohrňoval nos, že to není vůbec pro něj, že to je špína a tak podobně.

Pak zmizel, strašně let jsme ho neviděli a objevil se asi po sedmi letech. Najednou vidíme člověka v hrozném stavu, zchátralého, špinavého. Nakonec z něho vyšlo, že se nějakou dobu pohyboval v Praze, kde mu to nedopadlo tak, jak si naplánoval. Jinými slovy, naučil se žít ještě z menšího, než co původně měl.

Obecně, člověk má pocit samoty, osobního selhání, doprovází to pochyby, proč by měl po těch letech zatnout zuby a porvat se s tím. V mezidobí člověku naskakují dluhy, pojištění, odpady a podobně. A během pár let to vyskáče a dluhy narůstají. Je to strašně těžké, je to o práci s motivací, která je alfou a omegou.

Když se třeba rodinní příslušníci ptají, co s tím, důležité je nepřerušovat kontakt. Protože ten člověk pak ztratí vědomí toho, že má vůbec někoho, kdo mu dá najevo, že je pro ně důležitý.

Tedy, nelámat nad těmito lidmi hůl?

Je to tak. Ono se to nezdá, ale člověk na ulici stojí stát obrovské peníze. Ať už jsou to výjezdy zdravotníků, policie a podobné věci. Ve finále je daleko výhodnější ubytovat je v sociální službě nebo nějakém typu bydlení. Ve své podstatě je to daleko levnější a racionálnější těm lidem pomáhat, než je nechat napospas, protože stejně je bude muset společnost nějak pořešit. Něco s těmi lidmi dělat, ať se jim to líbí, nebo ne.

Jakub Mejzr

← → ↻ 🔍 <https://prestiznistudent.wz.cz/>

Chcete si naše články přečíst online?

**MÁME
WEBOVKY!**

www.prestiznistudent.wz.cz

VYUŽITÍ PROSTORU PO HŘIŠTI NA PÉTANQUE

Škola uvažuje nad bazénem, dopravním hřištěm a nářadovnou

Ve světle posledních událostí kolem hřiště na pétanque na školní zahradě škola uvažuje nad tím, jak tento v budoucnu prázdný prostor využít. Podle vedení školy je možností hned několik: „Dlouho jsme nad tím přemýšleli. Nakonec jsme vybrali několik variant, ze kterých se budeme rozhodovat,“ popisuje ředitelka školy Zdeňka Hamhalterová.

Podle ředitelky by se plocha, která vznikne po odstranění hřiště na pétanque, dala smysluplně využít. „Je to zhruba 288 metrů čtverečních. Na tom bychom mohli postavit slušný bazén, nebo třeba dopravní hřiště pro naše studenty.“ Na otázku, zdali by škole stačil dvanáct metrů dlouhý bazén, odpovídá následovně. „Já nepopírám to, že je to prostorově trochu skromnější. Nicméně pokud by nám to nestačilo, máme v plánu zrušit hřiště na basketbal a fotbal, čímž bychom získali více plochy,“ vysvětluje ředitelka.

Se záměrem školy zrušit hřiště na pétanque nesouhlasí zejména učitelé na francouzský jazyk, kteří tuto hloupou hru mají rádi. Naopak tělocvikářům se nelíbí plány na zrušení fotbalového a basketbalového hřiště. „pétanque si klidně zrušte, je to jen jáma na štěrk,“ říká jeden z tělocvikářů, který si nepřál být jmenován. „Zato ty hřiště na basket a fóčo, na ty nám laskavě nešahejte. My to fakt využíváme, i třeba v zimě, když mrzne, tak tam studenty naháním,“ směje se tělocvikář.

Co se na místo pétanque postaví, by mělo být jasné již zkraje příštího školního roku. Z průzkumu veřejného mínění mezi studenty vyplývá, že by si nejraději přáli novou nářadovnu. „Ta, co je teď, je hnusná. Je schovaná za hřištěm na fotbal a je v ní plno pavouků,“ líčí studentka třetího ročníku Žaneta. Myslí si, že by nově vzniklá plocha měla být využita právě na nářadovnu. „Všechno to harampádí bych z té staré nejprve očistila, a přesunula do nové nářadovny,“ popisuje rozrušeně Žaneta.

Marek Lang, zástupce ředitelky, si zase myslí, že by to bylo vhodné místo pro novou aulu. „Ta plocha je menší, než je současný záměr u auly. Mně to ale přijde jako geniální řešení, protože bychom tak ušetřili až osmdesát procent nákladů,“ popisuje nadšeně.

Jak naložit s prostorem po hřišti na pétanque rozhodne již v září rada SPGA na úvodní schůzi při schvalování rozpočtu.

škola nArUby

(tvořící informací)

(tento článek je součástí rubriky škola nArUby - váš alterna-

Jakub Mejzr

Výcucy z politologie vol. 4 - Zelení

Strana zelených aka Zelení vznikla krátce po sametové revoluci a na první poslanecká křesla dosáhla ve volbách roku 1992. Většího společenského významu ale nabyla až později, když do strany vstoupili lidé z prostředí ekologických občanských iniciativ.

Ačkoli předseda strany Martin Bursík před volbami 2006 prohlašoval heslo „nejsme pravcoví ani levicoví, ale zelení,“ jsou postoje strany převážně středolevicové. To je typické i pro ostatní evropské zelené strany.

Hlavním pilířem programu Zelených je vybudování ekologicky a také sociálně udržitelné společnosti. Krom toho si klade za cíl spoustu dalších věcí od snahy dosáhnout rovnoprávnosti žen a mužů po zvyšování vzdělanosti a kultury. Strana je součástí celosvětového hnutí zelených stran. K programu strany tak patří mimo jiné Charta Evropských zelených (Evropská strana zelených) a Charta globálních zelených (Global Greens).

Vzhledem k tomu, že v posledních volbách do poslanecké sněmovny získali pouze smutných 0,99 % a nebyli za ně přímo zvoleni ani žádní senátoři, nejsou v současné době Zelení parlamentní stranou.

Do letošních evropských voleb Zelení sestavili zajímavou kandidátku v čele s výkonnou ředitelkou spolku Konsent Johannou Nejedlovou. I přesto se jim ale nepodařilo získat více než 1,55 % hlasů. Jsou tak sice bez mandátu, ale alespoň mají tento unhinged spicy merch.

Eliška Doležilková

CHTĚLI BYSTE SE K NÁM PŘIDAT?

**NABÍZÍME ŠIROKOU
ŠKÁLU POZIC:**

REDAKTOR

EDITOR

SPRÁVCE SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

SPRÁVCE WEBU

KOREKTOR

WE WANT YOU!

Stačí nám napsat na instagram.

@prestiznistudent

© Prestižní student 2024

Číslo dvacáté třetí

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

